

har både egen husstand og forsørgerpligt over for børn under 18 år. Det kræves yderligere, at børnene er „hjemmeværende“. Det må forekomme urimeligt, at betingelserne for at opnå forsørgerstilling er forskellige for forhen gifte og for ugifte, og det har navnlig givet anledning til kritik, at personer, der kun har sig selv at sørge for, bliver beskattet som forsørgere, blot fordi de har været gift og har egen husstand. I overensstemmelse med såvel marts- og majforslaget foreslås det derfor, at disse personer fremtidig skal beskattes som ikke-forsørgere.

For ugifte og forhen gifte, der har børn at forsørge, foreligger der derimod et særligt problem. Efter skattelovskommissionens forslag og efter majforslaget skulle dette problem løses ved at tildele sådanne personer særligt høje børnetilskud. Efter nærværende lovforslag, hvis udformning af forsørgerbegrebet er i overensstemmelse med martsforslagets § 34, søges problemet løst ved at stille de pågældende som forsørgere. Da den omstændighed, at en person har forsørgerpligt over for et barn, ikke er ensbetydende med, at han eller hun har den faktiske forsørgerbyrde, kræves det efter forslaget, at børnene enten skal være hjemmeværende eller i overvejende grad forsørges af den pågældende gennem bidrag, som ikke kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Det kræves yderligere, at børnene skal være under 18 år.

Man har dog fundet det rimeligt ved bestemmelsen i stk. 2, 2. punktum, at åbne mulighed for, at skatteydere med børn over 18 år på tilsvarende betingelser stilles som forsørgere, når børnene er under uddannelse.

Endvidere skal der kunne indrømmes en skatteyder forsørgerstilling, når han underholder en nær pårørende. Det er en forudsætning, at denne er ude af stand til selv at sørge for sit underhold på grund af alderdom, svagelighed eller lignende forhold, f. eks. evnesvaghed.

Til § 38.

Bestemmelsen er overført fra majforslagets § 15 nr. 1, sidste punktum. Det forekommer ret hyppigt, at gaver ydes derved, at giveren påtager sig en gældsforpligtelse over for gavemodtageren og samtidig forpligter sig til at forrente gælden. Ud fra samme betragtninger som dem, der har ført til, at man har ment at burde nægte fradrag i indkomsten for løbende ydelser, påtaget uden vederlag, jfr. § 30 og bemærkningerne hertil, har man fundet det rettest at afskære muligheden for at nedbringe den skattepligtige indkomst ved fra-

drag af renter af gældsforpligtelser af den her omhandlede art.

Til § 39.

De her omhandlede bestemmelser om oplysningspligt er foranlediget af de ny regler i afsnit I om beskatning af bl. a. udbetalinger i henhold til kapitalpensionsordninger.

Til § 41.

De i denne bestemmelse foreslåede ændringer af afskrivningslovens §§ 6 og 28 er en konsekvens af de ny bestemmelser i afsnit II. Herudover har man foreslået enkelte supplerende bestemmelser. Ved ændringsforslag til § 22 fastslås det, at minimums-afskrivningsperioden for ombygningsudgifter m. v. skal være 10 år ligesom for bygninger. I den ny § 34 gives der regler for den skattemæssige behandling i tilfælde, hvor et aktiv overgår fra en benyttelsesform til en anden, f. eks. fra privat til udelukkende eller delvis erhvervsmæssig benyttelse. I den ny bestemmelse, der foreslås indsat som stk. 2 i § 37, fastslås det udtrykkelig, at en skattepligtig, der i tidligere indkomstår har afskrevet på en bygning, skal fortsætte afskrivningen med samme procentsats også efter afskrivningslovens ikrafttræden. Ændringerne til § 40, stk. 3 og 4, tilsigter at fastslå, at disse bestemmelser ikke er anvendelige på bygninger.

Til § 42.

I den af folketingsudvalget angående forslag til lov om fremme af udbyttedeling den 3. april 1957 afgivne betænkning anføres bl. a., at der i udvalget har „været drøftet forskellige muligheder for at give arbejdere og funktionærer ret til andele i udbytte i form af aktier og partialobligationer. Finansministeren har givet tilsagn om i forbindelse med forslag til ligningslov for skatteåret 1958-59 at ville stille forslag om lempelse af indkomstbeskatningen af udbytteandele, der på denne måde indgår i virksomhedens finansiering.“

Forslaget er udformet med den i afsnit II foreslåede ordning som forbillede.

Hvor der skal udredes særlig indkomstskat efter reglerne i afsnit II, vil den skattepligtige som regel få frigjort hele det skattepligtige beløb, således at skatten kan afholdes af dette. Derimod vil modtagerne af de nævnte aktier og obligationer ikke have mulighed for at udrede afgiften af de beløb, der tildeles dem på denne måde. Man har derfor fundet det hensigtsmæssigt at udforme beskatningsreglerne således, at afgiften indbetales af arbejds-giveren på arbejdstagerens vegne. Dette vil sige,